U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy senátu JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Kolíně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 10 EC 392/2010, o 5000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Závišova 5, IČ 00562262, a žalovaná **M. Š.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 10 EC 392/2010, o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím, **j e** soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 20. 12. 2010, čj. 10 EC 392/2010 - 21, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 28. 3. 2011, čj. 10 EC 392/2010 - 24, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 15. 6. 2011 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Kolíně ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 EC 392/2010 týkající se zaplacení 5000 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Společnost UPC Česká republika, a. s. (dále jen „UPC“), uzavřela s žalovanou dne 12. 11. 2008 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jejímž předmětem bylo poskytování služeb elektronických komunikací (specifikovaných ve smlouvě jako) „*UPC Kabelová televize Starter.*“ Podle žalobního tvrzení žalovaná porušila své smluvní povinnosti podle uvedené smlouvy, žalobkyně proto od uvedené smlouvy odstoupila, v důsledku čehož vznikla žalované povinnost vrátit žalobkyni zapůjčené zařízení (specifikované jako) „*STB HANDAN CV 5000*

(08E6BAW44DS06616)“ sloužící k poskytování uvedených služeb. Protože žalovaná tuto svou ediční povinnost nesplnila, žalobkyně se nyní domáhá po žalované zaplacení smluvní pokuty ve výši 5000 Kč, a to v souladu s platným ustanovením Všeobecných podmínek. Podle tvrzení žalobkyně (k datu podání žaloby) žalovaná tuto svou platební povinnost vůči žalobkyni nesplnila.

Okresní soud v Kolíně usnesením ze dne 20. 12. 2010, čj. 10 EC 392/2010 - 21, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 3. 2011, čj. 10 EC 392/2010 - 24, řízení o žalobě zastavil (výrok I.) s tím, že se věc postupuje Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Dospěl k závěru, že pravomoc rozhodnout daný spor je svěřena Českému telekomunikačnímu úřadu, neboť se „jedná o spor z povinnosti uložené na základě zákona o elektronických komunikacích“. Usnesení nabylo právní moci dne 9. 2. 2011, opravné usnesení pak dne 29. 4. 2011.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí kompetenčního sporu. Navrhovatel vychází z toho, že pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, event. o ujednáních na ně úzce navazujících. Ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není a proto Český telekomunikační úřad není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu. Navrhovatel na podporu své argumentace odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 7. 2009, sp. zn. Konf 50/2009, a dále na usnesení ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. Konf 100/2009.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení smluvní pokuty ve výši 5000 Kč s příslušenstvím se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Smluvní pokuta je typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle § 64 odst. 1 téhož zákona je účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických

komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Pokud by tedy ve smlouvě mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem byla dohodnuta smluvní pokuta pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, byl by k rozhodování o smluvní pokutě příslušný navrhovatel, jak ve svém usnesení uvedl okresní soud, neboť neuhrazení ceny za poskytnutou službu je porušením povinnosti podle zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu je na toto porušení přímo navázán. Kdyby v takovém případě rozhodoval o smluvní pokutě soud, musel by nejprve posoudit, zda došlo k porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou službu, což by však znamenalo nepřípustnou ingerenci do pravomoci navrhovatele, která je mu svěřena v citovaném § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Předmětem řízení v této věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit (shora specifikované) vypůjčené zařízení poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je přitom běžný soukromoprávní vztah a rozhodování o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce tedy přísluší soudu. Jak ostatně zvláštní senát uvedl ve svém usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

Rozhodování o nárocích plynoucích z porušení povinnosti vrátit vypůjčenou věc (byť k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací) tedy zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje navrhovateli; z pravomoci soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Kolíně pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu